

extra

Fortsett streikestøtta!

Telefonsentralmontørene står nå sentralt i kampen for streikeretten. Situasjonen er slik at vi kan vente oss brudd i løpet av kort tid. Forhandlingene hos riksmeklingsmannen står i stampe. NAF kjører hardt og arrogant med "tilbud" om II øre mer i timen enn montøra gikk til streik på, og uttalelser om at etterbetalinga får folk jobbe inn på overtid. Kamphumøret blant de streikende er bra, og det blir styrka av slike utkjør fra NAF. Et streikemøte har vedtatt at forhandlingsdelegasjonen kan bryte, om ikke arbeidskjøpera gir etter på kravet om etterbetaling. Forholda ligger altså til rette for at streika kan komme opp på et høyere nivå. Dvs. at kampen klart og entydig går på retten til 1 og streike, at enhetlig opptreden fra klubber og foreninger (støttestreik) presser seg fram, og at sosialdemokratiet ytterligere kan avsløres dersom regjeringa griper til tvungen voldgift.

Men utviklinga går ikke entydig i den retning. Det fins motsetninger blant de streikende, bl.a. i form av alvorlige parlamentariske illusjoner, og tro på at uttalelsen fra SV sentralt vil føre til oppsving i støttearbeidet i fagbevegelsen. Disse motsigelsene er utgangspunktet for at streika kan knekkes ved hjelp av lure utspill fra folk som Torbjørn Berntsen (som vi veit er inne på saka, og som vi veit vil reise den i en eller annen form i Stortinget) og Rolf Dal som har gjort det til en vane å samspille med DNA for å knekke all kamp i arbeiderklassen.

Det finnes en medisin mot dette: Kraftig støttearbeid fra vår side. De siste ukene har innsatsen vår vært veldig bra. Laga har vært flinke til å stå på stands og dele ut løpesedler. Mange har gjort fine innsatser i å samle inn penger og reise spørsmålet og støtte på arbeidsplassene og i foreningene sine. Dette viser at

vi i hovedsak har hatt en god forståelse for streikenes politiske betydning for arbeiderklassen i Norge, og kommunistenes rolle i streikekampen. Likevel viste demonstrasjonen at vi har gjort alvorlige feil. Vi har jobba som faen sjøl, men ikke skjont viktigheten av å mobilisere arbeidskameratene våre, og andre venner og bekjente. Kommunistene skal gå i spissen for revolusjonen, de skal ikke og kan ikke lage revolusjon alene! Det er ikke bare vi som skal lære gjennom streikekamper, det er hele klassen -, og det er vår oppgave å høyne arbeidskameratene våres politiske forståelse for de streikekampene som pågår. Ved å dele ut løpesedler, ved å diskutere, og framfor alt ved å selge massevis av Klassekampen til dem. For hvor er det vel at vi kan finne de viktigste faktene, og de stadige politiske oppsummeringene av streikene? Jo, i avisa vår.

Det vi mener må gjøres, er at laga straks diskuterer det fortsatte støttearbeidet. På arbeidsplassene må vi sørge for at det stadig er innsamlingslister ute. Send inn hver uke, selv om listene ikke er fulltegna. Slik sikrer vi både økonomien til de streikende (som trenger minimum 75 000 i uka) og holder bevisstheten om streika vedlike. Folk bør oppfordres til å love seg for faste uke-beløp.

Slike innsamlinger skal også boligavdelingene gjennomføre, og de må også utvide arbeidet ved å opprette streikestøttekomiteer, der alle som støtter streika går sammen på et klart grunnlag.

Og vi må forberede oss og våre venner på at situasjonen kan endre seg raskt. Og vi må ikke sitte på gjerdet å vente, vi må prøve å påvirke kampen i riktig retning. Og det gjør vi ved best mulig støttearbeid.

Streika er brennpunktet for klassekampen i Norge nå, derfor er STØTTE-ARBEIDET FORTSATT HOVEDOPPGAVA VÅR.

Fram for skikkelig kommunistisk støttearbeid!

Fram for en seierrik kamp!

SOLIDARITET MED RODELØKKA - RODELØKKAS KAMP ER VÅR KAMP.

For noen uker siden ble Rodeløkkas skjebne behandlet i Boligutvalget (et rådegivende organ for kommunestyret). Med 4 (AP + SV) mot 3 (H + SP) stemmer ble det vedtatt et forslag som betyr sanering av 3/4 av Rodeløkka. Mindretallet stemte for en mildere sanering, "kun" av randsonen.

Ingen av partene i Boligutvalget støtter Rodelø kabebornes krav: rehabilitering på beboernes vilkår. Hvert hus må vurderes for seg.

Oslo kommune har bare tomter for boligbygging i 8-10 år framover, - de områdene som det blir bygget byer ala Furuset og komsås er snart brukt opp. Kommunen og bygningskapitalen begynner å se seg om etter andre områder. Planer eksisterer for storstilt rasering av alle gamle bydeler i Oslo sentrum.

Sosialdemokratiet har i alle år forsøkt å løse kapitalismens problemer. Bare vi bygger mye og tett skal vi nok løse bolignøden tenker de. men bolignød har det eksistert så lenge kalssesamfunnet har eksistert. De undertrukte klasser har alltid levd i dårlige, usunne og overfylt boliger.

Det særegne ved bolignøden under kapitalismen er massetilstrømming av folk til byene og investeringsområdene, skapt av kapitalismens hensynsløse jakt etter profitt.

Uansett hva AP har bygd, boligkøen er der fortsatt like stor, og det er boligdyrtid i drabantbyene.

Vi er ikke imot boligbygging, vi trenger flere boliger, men vi er imot at nye boliger bygges på bekostning av andres boforhold.

På Rodeløkka bor arbeidsfolk bra og billig. Det dreier seg her om å sikre og forbedre et bomiljø. Sanering av Rodeløkka vil dessuten skape store økonomiske og sosiale problemer for de som idag bor her.

SV har i denne saken stemt imot Rodeløkkabeboernes krav.

Roar Wik og Arne Jørgensen har store problemer med å forsvare seg overfor beboerne og overfor sitt eget grunnpalm.

De forsvarer seg med at de ønsker å bruke saneringsloven til å rehabilitere eller forbedre den eksisterende bebyggelse.

Dette er vns. Om SV aldri sa mye ønsker å endre saneringsloven, er det ikke i deres makt å gjøre dette. Det er helt klart at både kommunal- og Arbeidsdep, Saneringssjefen, AP og kommunen har oppfattet loven dit hen at den i hovedsak tar sikte på riving og nybygging.

Det eneste som kan redde Rodeløkka, og de øvrige bydelene, er skikkelig organisering av beboerne. Blendt de folkevalgte er der ingen hjelp å hente. På Rodeløkka har beboerne gjennom organisering i Leieboerforeninga igjen fått trua på at det gdt an å gjøre noe. AKP har vært ei drivende kraft både i Leieboerforeninga og i det støttearbeidet som har kommet igang.

Kamerater: saka dreier seg ikke bare om Rodeløkkamen er viktig for alle som bor i strøk som Vålerenga, Kampen, Homannsbyen, Frogner, Ruseløkka, Grünerløkka, Fredensborg, Bjølsen osv.

Rodeløkka er prøvesteinen på kommunens raseringspolitikk.

Vinner Rodeløkkabeboerne har beboerne i de andre bydelene vunnet en viktig seier, - taper Rodeløkka, har de andre også tapt et viktig slag.

Det er derfor dødsens viktig at vi mobiliserer oss selv og bredt blandt massene i de strøk vi bor, til å støtte opp om de sakene som kommer til å bli arrangert.

SOLIDARITET forts.

Det er et strategisk slag som kjempes om Rodeløkka. Det gjelder boligpolitikken i Oslo i framtiden, la oss vise at organisering av beboerne fører fram.

Arbeidsplasslaga har i stor grad sendt støtte til Rodeløkka, marker også denne støtten i praksis.

Det kommer til å bli en demonstrasjon, sansynligvis en av de første dagene i desember, fra Birkelunden og rundt Rodeløkka. Etterpå en fest med lokal kultur, event. dans.

MØT KVINNE/MANN-JEVNT FRAM.

Bypol.utv/DS

SISTE:

Oppsummering av møte tirsdag 12/11 arrangert av Rodeløkka Leierboerforening med partipolitikere.

1. AKP(m-l) støtter beboernes krav om rehabilitering av hele R. på beboernes vilkår. Eneste parti som gjør dette.
2. Venstre: Støtter bygningsrådets vedtak om sanering av randsonen og rehabilitering av øvrige R. Tendenser til å være på gli når det gjelder spm. om randsonen.
3. H.,kr.F., SP: Samme standpunkt som Venstre.
4. AP står konsekvent på rasering av 3/4 av R., forsvarer åpent boligutvalgets vedtak. Av partiene står AP som fiende nr.1 for folk på R.
5. SV: SV's repr. på møtet, Kari Aromann presterte det kunststykke å støtte boligutvalgets vedtak, samtidig som hun erklarte at SV støttet rehabilitering av hele R. på beboernes vilkår. Dette er selvsagt en umulighet. SV har en særegen tolkning av Saneringsloven som ingen andre instanser har. Det er tydelig at all den støtten som R.-beboerne har fått har hatt sin virkninga. SV er redd dette kan slå ut på gallupen hvis de står på samme linja som før. Samtidig tør de ikke innrømme at de i denne saken har tatt standpunkt mot arbeidsfolk. Løsningen blir en støtte i ord, mens de i handling støtter et vedtak som går mot beboerne. De sier de vil komme med en tilføyelse til vedtaket i boligutvalget, der SV forklarer hvordan de tolker saneringsloven. Dette er sjølsagt ikke noe annet enn opportunistisk hykleri og må avsløres overfor ærlige SV-ere.

Når dette skrives er det berammet et medlemsmøte i SV til 20/11 om Rodeløkkasaka. SV-pampene vil trolig gå inn for linja overfor, og sjansene for at de skal få denne råtne linja igjennom, er store. Opposisjonen i SV er svak, faktisk har opposisjonen (noen SV-ere på Østkanten) vært med på å utarbeide linja overfor sammen med Roar Wik og repr. for SVs bystyregruppe.

KAMERATER, skal Rodeløkkabeboerne seire, kan de bare stole på sin egen forening og på AKP. Derfor:

Full innsats for Rodeløkkabeboernes demonstrasjon.